

Miloň ČEPELKA

Deník haiku

*3

Miloň
ČEPELKA

Deník
haiku 3

Miloň
ČEPELKA

Deník
haiku 3

Motto:
Sám vesmír tají dech a pokorně mě zkoumá
v tom šeru šálivém, jež řeč tak nebeskou má.

(Josef Palivec)

Copyright © Miloň Čepelka, 2020

Editor, Postface © Josef Pepson Snětivý, 2020

Illustrations © Jiří Hovorka, 2020

Cover & Layout © Nakladatelství ČAS, Alena Šulcová,
2020

© Nakladatelství ČAS, www.nakladatelstvicas.cz, 2020

ISBN 978-80-7475-330-5

*Vyvěším vlajku.
Dnes ráno jsem začal psát
Deník haiku 3.*

*Usínám, pláču,
probouzím se, poklekám.
Bože, pomoz mi!*

*Jsem fatalista,
když tvrdím, že náhody
nejsou náhody?*

*Zničehonic a
horempádem se vrhnout
do moře lásky ...*

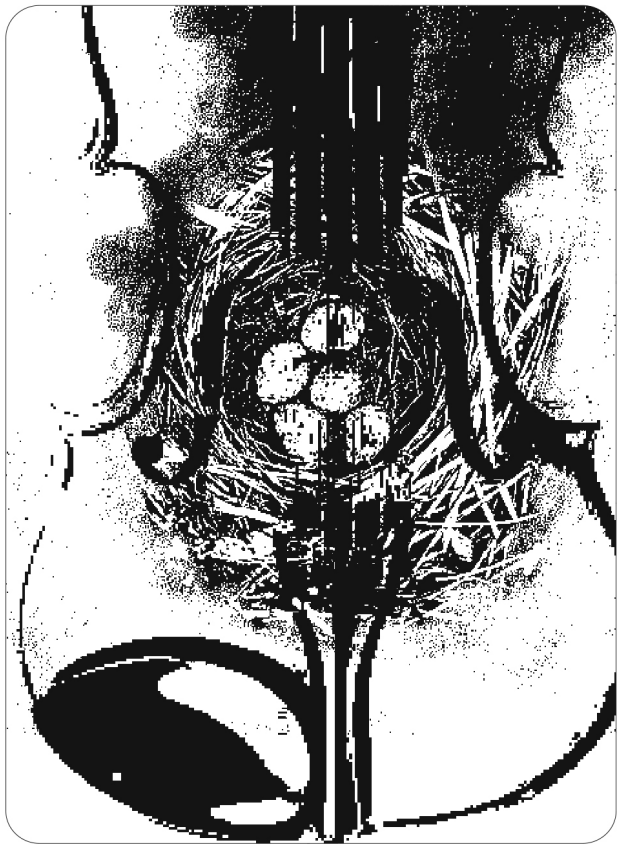
*Neztrácet víru
ve válce ani v míru,
kdo to dokáže?*

*Hlemýžď v zahradě
pravil s úlevou: Váš dům
bych neunesl.*

*Příroda prý je
podmínkou pravých haiku.
Ej hájku, hájku!*

*Člověk je přece
také příroda, a tak
témat habaděj.*

*Rozblížejí se,
ve kterém řetězci by
strávili víkend.*

*Pozhasínejte.
Lepší tma, než dívat se
na tolik blbosti.*

*Vyrostli se
tmaří mouční moli. Fuj,
nepočítaně!*

*Zas ke mně chodí
haiku do suterénu
i do poschodí.*

*Kdybych vás, haiku,
vyplodil na tisíce,
méně je více.*

*Vlaštovky, sbohem,
vám se nezajídají
ty dlouhé lety?*

*Sněhové vločky
jako nastrouhaný křen
prosvětlují den.*

*Ráno nám dupal
u garáže ježek. Chtěl
snad taxi? Kdeže!*

*Vlašské ořechy
bubnují nám do hlavy
a do střechy.*

*Gladioly, ach,
mámin poklad veliký.
A což mečíky?*

*Není nad víno,
pro mě svádivější než
jabko Evino.*

*Mrknu na kůru
smrků. I mezi hmyzem
jsou okupanti.*

*Vichřice hněvu,
tak zbytečné, tak marné.
A nebezpečné.*

*Vzlétl k oblakům,
spatřil Karakum, a už
se držel země.*

*Kdo se omluví
ptáčkům zpěvákům za zmar
lesů a polí?*

*Nic se neděje,
život přece stále je
běh na dlouhou trať.*

*Protože, Bože,
neumím vstávat z lože,
vstávám z postele.*

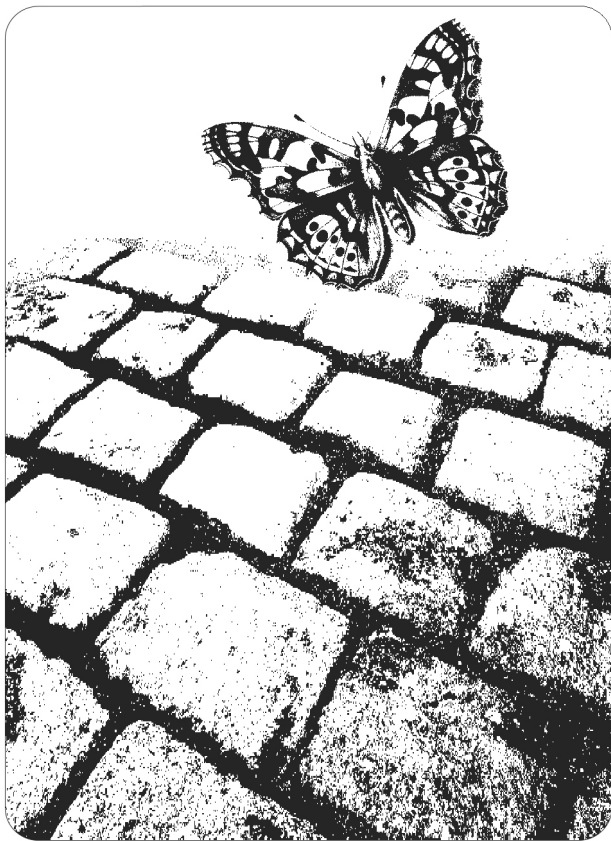
*Hrobařík byl už
stařík. Ač netuším nic
o věku brouků.*

*Já mám rád rýmy,
vytřepávám je z hlavy
i z kapesníků.*

*Pod oknem záhon.
Kvetou floxy. Okolo
jen paradoxy.*

*Byl skvělý stavař,
jeho vzdušné zámky jsou
k nepřekonání.*

*Když mi bylo pět,
viděl jsem polární zář.
Dnes znovu pláču.*

*Jen o pár kroků
minuli se na cestě,
jež pak skončila.*

*Jak žít? Můj Bože,
je to tak jednoduché:
Jen se rozhodnout.*

*Ublížíval jsem,
i když bezděčně. Všem se
marně omlouvám.*

*Můj druhý děda
už jen seděl a mlčel.
Dnes mu rozumím.*

*Napsat tak román
s názvem Mé pinožení.
Pro výstrahu všem.*

*Ozvěno, věno,
které jsme obdrželi,
je probýřeno.*

*Laviny brozí
tam i tam. Spouštějí je
lidi, ne bozi.*

*Želíme dnů, jež
proleželi jsme marně
a bez nábrady?*

*Požár. Siréna
strídavě klesá, stoupá,
jako za války.*

*Písnička zpívá,
že příroda je krásná.
Jenže i vraždí.*

*Země se škvaří.
Kdopak asi pečínku
má v kalendáři?*

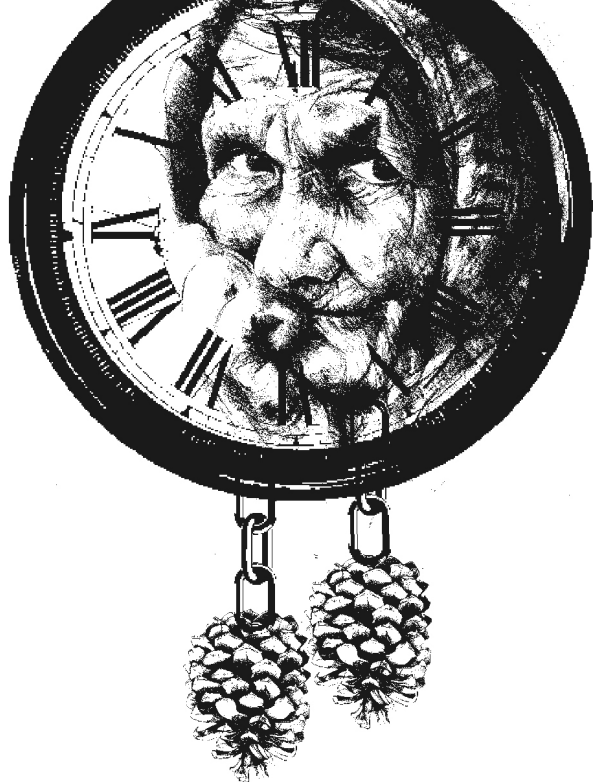
*Mraky na nebi
zničehožnic snad vyschly.
Jsem z vody. Vyschnu?*

*Zdravím vás, sovy,
když prý jste ty symboly
moudrosti. Kdo ví?*

*Měl navštívenku
Pastýř štěnic, ale to
byl spíš pseudonym.*

*Díval se teskně
na rum, jež pítval z vázy:
Můj anděl zkázy.*

*Když mají sabat
iluze, zavři oči,
ani se nehni.*

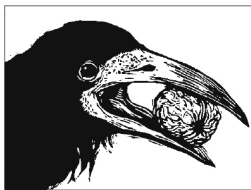
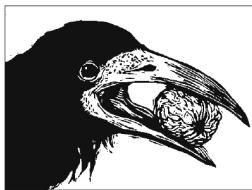
*Mrak sopečného
prachu se nerozptýlí,
vládne-li nám lež.*

*Je tady někdo?
Trosky našich rodišť se
drolí a bolí.*

*Na cestě pířko.
Překročit? Zvednout? Minout?
Jak léta plynou ...*

*Jířovec kařtan
střásá plody jelenům
do nepohody.*

*Zaposlouchej se,
oceň mou vytrvalost,
řekl červotoč.*

*Nevěřte, věřte,
na tom nesejde. Mezi
zemí a nebem ...*

*Andělé strážní,
veselí, vážní. V tísní
pomocní, přísní.*

*Sakura v květu.
Sama Panna Maria
přítomna je tu.*

*Jemné tajemné
linky, záhadně jdoucí
od písma k číslům.*

*Nebo opačně
od čísel k Písmu. K tomu
snad Zjevenému.*

*Zázrak nečekej,
ale sám ho připravuj
oddanou vírou.*

*Soudruzí rudí,
co vás to k nenávisti
tak mocně pudí?*

*Rozpomeňte se,
jak se zlato pronese.
Noste spíše sny.*

*Devětadvacet
dnů měl letošní únor.
Je to dar, či trest?*